

[ŁASICZCZYN *ai*

A sg n łasiczczyn(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Przymiotnik od „łasiczka”; spowodowany przez łasiczkę: Lásiczczyne vkąfzenie. goić/ 286. b2 SienHerb A# 4v. [Cf Vkąfzenie Lásice ieft iádowite SienHerb 286b].

Cf ŁASICZKOWY, ŁASICZNY, ŁASICZY

MK